

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/272/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616200341
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7616200341.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Alexandra Husivargu v spore žalobcu: A. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. D. S., H. X, zastúpeného JUDr. Ľubomírou Bašistovou Virovou, advokátkou, so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Zimná 62 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752 zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, v konaní o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 19.5.2016, č.k. 9C/9/2016-71

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovi priznáva plnú náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ako „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.12.2012 uzavretá medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom je neplatná. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 268,49 € na účet právnej zástupkyne do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a zaplatiť štátu na účet súdu súdny poplatok z návrhu vo výške 99,50 €, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

2. Vykonávaným dokazovaním zistil, že účastníci konania uzavreli dňa 12.12.2012 zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcovi schválený úver vo výške 1.230 € so splatnosťou úveru 48 mesiacov s výškou mesačnej splátky úveru 63,18 €. Zmluva obsahuje určenie ročnej priemernej miery nákladov na 64,85%, pri priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov ku dňu podpisu zmluvy 46,35 %. Ročná úroková sadzba úveru uvedená v zmluve je 70,01% a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver a úroky po celú dobu čerpania úveru) vo výške 3.032,64 €. Spolu s úverovou zmluvou bola dňa 19.12.2012 účastníkmi konania uzavretá aj Dohoda o zrážkach zo mzdy. Táto dohoda nebola súčasťou úverovej zmluvy a nenachádzala sa na tej istej listine. Na základe uzavretej Dohody o zrážkach zo mzdy žalovaný dňa 30.1.2014 požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážky zo mzdy z dôvodu, že žalobca bol v omeškaní so splácaním dlhu žalovanému. Celkový dlh žalobcu ku dňu 30.1.2014 činil 2.275,04 €.

3. Vychádzajúc z ust. § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1 a § 551 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, vyvodil záver, že v danom prípade je daný naliehavý právny záujem žalobcu preukázaný tým, že žalovaný účastník reálne uskutočnil realizáciu zabezpečovacieho prostriedku, čím dochádza a môže aj v budúcnosti dochádzať bez právneho dôvodu (akéhokoľvek rozhodnutia súdu alebo inej inštitúcie)

k zásahu do majetkovej sféry žalobcu. Žalobca sa iným spôsobom ako žalobou na súde zmeny tohto stavu nemôže domôcť.

4. Uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá účastníkmi konania predstavuje formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná. Svojím obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech spotrebiteľa. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím prostriedkom peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom. Dohoda musí v prvom rade obsahovať presne označenie pohľadávky, ktorú zabezpečuje. Predmetná dohoda takéto jednoznačné vymedzenie pohľadávky neobsahuje a umožňuje veriteľovi svojvoľne určiť výšku dlhu (úveru, odplaty za úver, zmluvných pokút a ďalších nákladov) bez akejkoľvek súdnej kontroly a takýmto spôsobom mimosúdne postihnúť majetok dlžníka. Svedčí o tom aj článok III. dohody, podľa ktorého sa majú zrážky zo mzdy vykonávať až do doby pokiaľ spoločnosť písomne neoznámí zamestnávateľovi, že všetky jeho pohľadávky sú splatené. Okrem toho dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečuje plnenie zo zmluvy, ktorá obsahuje aj neprijateľné zmluvné podmienky s poukazom na článok 8 zmluvy o revolvingovom úvere, v zmysle ktorého veriteľ na žiadosť dlžníka mu poskytne možnosť odkladu splátok a dlžník sa zaväzuje za túto službu zaplatiť veriteľovi odplatu vo výške 301,49 €. Uvedená suma bola pritom žalobcovi ako dlžníkovi odpočítaná z poskytnutého úveru, teda za túto službu dlžník zaplatil už pri uzavretí zmluvy bez ohľadu na to, či bude alebo nebude žiadať o odklad splátok. Odplata za túto službu je pritom neprimerane vysoká, presahuje 4-násobok dohodnutej mesačnej splátky úveru.

5. Súd prvej inštancie poukázal aj na ustanovenie § 5a ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. s účinnosťou od 1.5.2014 a uviedol, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, aby žalobca ako spotrebiteľ mal možnosť odmietnuť zabezpečovací prostriedok poskytovaného úveru a tiež nebolo preukázané, že žalobca bol poučený o následkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy.

6. Zo všetkých uvedených dôvodov súd prvej inštancie uzavrel, že dohodu o zrážkach zo mzdy je potrebné považovať za neplatnú.

7. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., t.j. podľa úspešnosti v spore. Žalobca bol v konaní úspešný, preto bol žalovaný zaviazaný k náhrade jeho trov vo výške 268,49 €. S poukazom na to, že žalobca je v zmysle § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Zb. v platnom znení oslobodený od platenia súdnych poplatkov zaviazal žalovaného zaplatiť štátu na účet súdu súdny poplatok vo výške 99,50 €.

8. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote v celom rozsahu odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, podľa § 356 ods. 1 písm. f/ CSP a podľa § 356 ods. 1 písm. h/ CSP. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, žalobu zamietol a žalobcu zaviazal k úhrade trov prvoinštančného konania.

9. V odvolaní namietal predovšetkým postup súdu prvej inštancie, ktorý na posudzovanie otázky platnosti dohody o zrážkach zo mzdy použil ustanovenie § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z.. účinné od 1.5.2014 pričom dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá dňa 12.12.2012. Súd svojím postupom porušil zákaz retroaktívneho pôsobenia ustanovení zákona. Mal za to, že pokiaľ pre dotknuté ustanovenie § 5a ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. chýba úprava časovej pôsobnosti, dané ustanovenie sa použije iba na právne vzťahy, ktoré vznikli najskôr 1.5.2014. K určeniu neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy z dôvodu, že vymedzenie zabezpečenej pohľadávky je neurčité z dôvodu neuvedenia jej výšky uviedol, že záver o neurčitosti právneho úkonu vyžaduje, aby mu predchádzalo použitie § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd nemôže vysloviť, že právny úkon je neurčitý bez toho, aby nevykonal výklad právneho úkonu v zmysle uvedeného ustanovenia. Vyslovil, že žiadna právna norma neustanovuje ako náležitosť dohody o zrážkach zo mzdy vymedzenie zabezpečenej pohľadávky jej číselným vyjadrením a táto požiadavka nevyplýva ani z ustanovenia § 551 Občianskeho zákonníka. Zároveň žalovaný namietal aj vyslovenie neplatnosti právneho úkonu ako celku. Vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky je deliteľné v tom smere, že je možné objektívne konštatovať, v akom rozsahu je zabezpečenie platné alebo neplatné. Z rozsudku nevyplýva žiadny zákonný dôvod pre vyslovenie neplatnosti celej dohody o zrážkach zo mzdy.

10. K odvolaniu sa vyjadril žalobca. Uviedol, že odvolanie žalovaného považuje za nedôvodné a napadnutý rozsudok za správny po právnej i vecnej stránke, preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok

súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 89,50 €.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

12. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 28.2.2017 o 12.00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 21.2.2017 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

14. Žalobca namieta odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP, t.j. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP (§ 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený vadami konania, ktorými sú všetky vady s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 221 ods. 1 O.s.p. (§ 389 CSP), ktoré spočívajú v chybnom postupe súdu napr. pri dokazovaní (ak pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ustanoveniami v tom čase účinného O.s.p.), pri posudzovaní procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), v chybnom poučovaní účastníkov a v ďalších nedostatkoch jeho činnosti, ku ktorým došlo počas konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom tieto vady nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušenia predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Typickou vadou konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je také porušenie práv účastníka konania, v dôsledku ktorého mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Ide napr. o nedostatok vyrozumienia účastníka o pojednávaní súdu (vrátane oneskoreného predvolania či vyrozumienia), v dôsledku ktorého bol účastník vylúčený z prednesu, z práva vyjadriť sa k dokazovaniu a pod., neposkytnutie poučenia o povinnosti tvrdenia alebo poučenia o dôkaznej povinnosti, aj keď to bolo podľa stavu konania potrebné, rozhodnutie vo veci bez nariadenia pojednávania, aj keď pre to neboli splnené podmienky a pod. Vadou konania (dôkazného) je i okolnosť, že pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ustanoveniami O.s.p., (resp. CSP), napr. ak súd nevykonal dokazovanie na pojednávaní, svedok nebol o svojich povinnostiach riadne poučený, listinný dôkaz nebol vykonaný zákonným spôsobom, účastníkovi v rozpore so zákonom nebolo poskytnuté právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali, a pod.

16. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP (do 30.6.2016 s ust. § 132 O.s.p.), a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP (do 30.6.2016 z ust. § 133 až 135 O.s.p.).

17. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

18. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

19. Odvolací súd konštatuje, že rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani aby vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli, ani nevyšli za konania najavo, aby opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo aby v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, aby výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. §§ 133 až 135 O.s.p. účinného v čase jeho rozhodovania, alebo aby na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

20. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., účinného v čase jeho rozhodovania, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. Správne, podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Ani odvolacie námietky žalovaného nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť jeho zmenu.

22. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku i k odvolacím námietkam žalovaného možno doplniť, že v ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka zákonodarca vymedzil všeobecnú zásadu, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (tzv. neprijateľné podmienky). To neplatí iba v prípade, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa však nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Uvedené zásady sa vzťahujú aj na vedľajšie zmluvné ustanovenia formulárovej povahy (záložné zmluvy, dohody o ručení, dohody o zrážkach zo mzdy, rozhodcovské zmluvy a pod.). Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Odvolací súd poukazuje na konštantnú judikatúru Súdneho dvora EÚ, na ktorú správne odkázala aj žalobkyňa v podanej žalobe (napr. rozsudky Oceáno Group Editorial a Salvat Editores C- 240/98 až C-244/98, Elisa Maria Mostaza Claro C-168/05, Pannon GSM Zrt. C- 243/08 a vec Asturcom C- 40/08 a ďalšie), v ktorej sa zdôrazňuje, že systém ochrany zavedený Smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej aj „smernica“) vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah, a vzhľadom na predmetné nerovné postavenie jednej zo zmluvných strán čl. 6 ods. 1 uvedenej smernice stanovuje, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné. Povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza ochrana zavedená smernicou, pritom odôvodňujú, že vnútroštátny súd má povinnosť ex officio posudzovať nekalú povahu zmluvnej podmienky, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom, a taktiež má povinnosť zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak jej ďalšia existencia je možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS).

23. Je preto nesporné, že aj v posudzovanej veci prislúchalo súdu posúdiť, či dohodu o zrážkach zo mzdy možno kvalifikovať ako neprijateľnú (nekalú) zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve uzavretej medzi účastníkmi. Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá má zabezpečovať uspokojenie pohľadávok žalovaného zo zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej medzi účastníkmi dňa 12.12.2012, poskytuje žalovanému ako veriteľovi priamo právny priestor pre postihnutie majetku žalobcu, a to vymáhaním - nad rámec dlžnej sumy istiny úveru a zákonných nárokov (príslušenstva) - aj tých plnení v jeho prospech, ktoré sa zakladajú na prípadných neprijateľných podmienkach uvedených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, čím reálne dochádza k narušeniu smernicou sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech práv žalobcu ako spotrebiteľa. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovací prostriedok upravený v § 551 Občianskeho zákonníka sa totiž od ostatných zabezpečovacích prostriedkov líši tým, že uspokojenie pohľadávky veriteľa nielen zabezpečuje, ale súčasne ide o prostriedok splácania veriteľovej pohľadávky. Účinnosť dohody nastáva okamihom jej predloženia platiteľovi mzdy dlžníka (jeho zamestnávateľovi), keď na jej základe sa pohľadávka veriteľa postupne uspokojuje vykonávanými zrážkami zo mzdy dlžníka, ktoré zamestnávateľ pravidelne vypláca veriteľovi, a to až do úplného zaplatenia veriteľovej pohľadávky, pričom nie je vylúčené, že takto by platiteľ mzdy dlžníka mohol realizovať (zraziť z jeho mzdy) aj neprípustné plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Výška vymáhanej pohľadávky (vrátane jej príslušenstva) je totiž založená iba na subjektívnej predstave veriteľa, a nie na objektívnom (komplexnom) posúdení a vyhodnotení obsahu spotrebiteľskej zmluvy a prípadnej nekalej povahy zmluvných podmienok v nej obsiahnutých po (ex off) preskúmaní súdom, v súlade so zákonnými požiadavkami ochrany spotrebiteľa stanovenými vnútroštátnymi zákonmi a Smernicou Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

24. Z predloženej dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že táto neobsahuje výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená, keď v čl. I je uvedené, že spoločnosť - žalovaný bude mať voči dlžníkovi - žalobcovi pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne dlžníkovi na základe žiadosti/zmluvy o revolvingovom úvere čiastku vo výške 1.230 € s tým, že v prípade riadneho splácania mohol byť žalobcovi poskytnutý ďalší úver v rámci tzv. revolvingu, teda dohoda len opisuje možné spôsoby vzniku pohľadávky. Vymedzenie pohľadávky v zmysle uvedeného článku zmluvy s tým, že touto sú pohľadávky spoločnosti voči dlžníkovi zabezpečované dohodou a sú tvorené úverom, vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru, prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči dlžníkovi a prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplynú, vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadnými dodatkami, je neurčité, a teda v zmysle ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka i neplatné. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečená pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejaviť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom tohto zabezpečovacieho prostriedku. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená vo forme osobitnej listiny, no predstavuje formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná, bola uzatvorená na predtlačí žalovaného, a preto je nepochybné, že žalovaný ju používal pri mnohých právnych vzťahoch, keďže do formulárovej predtlačie boli len vpísané údaje týkajúce sa úverového vzťahu, ku ktorému sa malo zabezpečenie vzťahovať a osobné údaje dlžníka, všetky dojednania boli formulárovo predtlačené. Takáto dohoda svojim obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Pri uzatváraní dohody dlžník ako spotrebiteľ musí vedieť pohľadávku akého druhu a v akej výške zabezpečuje dohoda o zrážkach zo mzdy. Suma 1.230 € uvedená v čl. I dohody bola uvedená len ako suma v súvislosti s budúcim poskytnutím úveru na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru s uvedením jej čísla. Neurčité je aj zmluvné dojednanie v dohode týkajúce sa výšky splátok, rozsahu, v akom má byť naplnená uhradzovacia funkcia zabezpečovacieho inštitútu zrážok zo mzdy. Neurčitosť zmluvného dojednania o výške zrážok má za následok neplatnosť dohody ako celku.

25. So zreteľom na uvedené preto neobstojí obrana žalovaného a jeho námietky uvedené v odvolaní sú nedôvodné.

26. Nedôvodná je aj námietka, že súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. účinné od 1.5.2014, keďže dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá dňa 12.12.2012. K uvedenému odvolací súd uvádza, že procesná norma odo dňa nadobudnutia svojej účinnosti pôsobí na všetky živé spory prebiehajúce na súdoch za situácie, keď zákonodarca nestanovil osobitný (intertemporálny) režim. Novela zákona č. 250/2007 Z.z. vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. sa

vzhľadom na chýbajúce prechodné ustanovenia k úprave účinnej od 1. mája 2014 preto vzťahuje aj na konania začaté na súde pred účinnosťou novely zákona č. 102/2014 Z.z.

27. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov je rozhodnutie súdu prvej inštancie vecne správne, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, vrátane výroku o trovách prvoinštančného konania.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. Odvolací súd teda rozhodol len o nároku na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

29. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto mu odvolací súd priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).